

Forhold i Københavns og Frederiksberg Kommuner, som gjorde et ensartet Ligningsgrundlag ønskeligt, saa har jeg naturligvis dermed ikke paa nogen mulig Maade tænkt paa, at Frederiksberg skulde være økonomisk lige saa vanskeligt stillet som København. Det ærede Medlem Hr. Sven ved ganske sikkert meget godt, hvad jeg i denne Forbindelse har tænkt paa. Netop da Lovforslaget er saaledes affattet, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Sven har gjort opmærksom paa, at Frederiksberg Kommune har fuldstændig Bevægelsesfrihed med Hensyn til den Skatteskala, som den vil følge, blot indenfor den her foreliggende som Maksimum, synes det mig, at de Skattelempelser, som det ærede Medlem saa varmt ønsker for Skatteyderne indenfor Frederiksberg Kommune — et Ønske, som jeg særdeles vel kan forstaa —, kunde ske ved Ændringer i Skalaen, uden at man dertil behøvede at knytte Kravet om Ændring af selve Ligningsgrundlaget. Men man har altsaa fundet det opportunt at gøre det paa den Maade; den er i Virkeligheden forholdsvis lidet effektiv. Da nu sandsynligvis Ønsket derom ikke vil blive opfyldt fra den høje Rigsdags Side, kan jeg kun udtale min Glæde over, at der er en aaben Vej for det ærede Medlem til at tilvejebringe de Skattelempelser, han saa varmt ønsker. Denne Vej er direkte anvist i Loven.

Lad mig til sidst sige til det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen, at saa længe han holder Socialdemokratiets Skatteprogram paa et saa almindeligt Grundlag som det, han ogsaa nu sidst, da han havde Ordet, skitserede, er der ikke nogen Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlem og mig; og jeg skulde tro, at dette er formet paa en saadan Maade, at det ærede Medlem vil kunne forvente Tilslutning til dette Skatteprogram fra et hvilket som helst politisk Parti her i Landet. Det er først, naar man kommer til en nærmere Udformning af disse Ting og kommer til i Praksis at vise, ad hvilke Veje det er, man ønsker at lette Trykket for Skatteyderne — hvilke Udgiftsposter man ønsker at mindske for at naa til at mindske Skatteudskrivningens Virkning —, først saa er det, Stridens Tid er inde. Men dette knytter sig slet ikke til dette Forslag. Jeg kan da kun takke det ærede Medlem for den Tilslutning, han har givet det.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Sven har Ordet for en kort Bemærkning.

Sven: Det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen gjorde opmærksom paa, at København havde større og andre Udgifter end Frederiksberg. Det er jeg fuldt ud klar over; men det har jeg heller ikke talt det mindste om. Jeg har sagt, at Administrationen paa Frederiksberg har medført, at man der kunde give dette Børnefradrag, derimod ikke Administrationen i København. Det gaar jo saadan, at naar man deler Slag ud, hyler den, man rammer, og jeg ser i det ærede Medlems Udtalelser en vis ond Samvittighed. — Jeg kan ikke tilsige det ærede Medlem Fru Elna Munch at ville stemme for hendes Forslag. Det tilfredsstiller mig nemlig ikke ved hele sin Form. Det, jeg ønsker, er, at Kommunerne skal kunne staa frit, hvorimod det ærede Medlem vil paaoktrojere Københavns Kommune, som ikke mener at kunne forsvare at give dette Børnefradrag, en Forpligtelse til at give det. Jeg er selvfølgelig klar over, at Frederiksberg Kommune kan gaa den Vej — det sagde jeg straks — at nedsætte Skalaen; men dels vil dette medføre adskillige Besværigheder, dels vil man ikke derved opnaa det, der tilsigtes gennem Børnefradraget, at lette specielt de Personer, som har Forsørgerpligt overfor hjemmeværende Børn. Det kan man ikke opnaa blot ved at sætte Procentsatserne ned, og derfor vil jeg endnu en Gang bede for, at Frederiksberg Kommune faar Lov til at give det nævnte Børnefradrag, naar Kommunen mener det forsvarligt og saa meget ønsker det.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Fru Elna Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

Elna Munch: Naar det ærede Medlem Hr. Sven siger, at Københavns Kommune ikke har ment det forsvarligt at gaa med til det forhøjede Fradrag, er det ikke rigtigt. Det Forslag, vi fra vor Side har fremsat, er enstemmigt vedtaget i Borgerrepræsentationen. . . . . Ja, den højtærede Indenrigsminister smiler. Det blev ganske vist vedtaget med faa Stemmer (Afbrydelse) . . . med 4 Stemmer, vi kan godt sige Tallet nøjagtig, som det er. Men saa meget mere Grund er der til at lægge Mærke til det højst ejendommelige, at ingen af de to større Grupper ønskede at stemme mod Forslaget. Jeg forstaa aldeles ikke, at de ikke tog Skridtet fuldt ud og stemte for det, men at de ikke stemte imod det, viser, at de intet havde